

העותרים: 1. איתמר גרינברג
2. האגודה לזכויות האזרח בישראל

ע"י ב"כ עו"ד טל חסין ו/או עודד פלר ואח'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

נגד

המשיבים: 1. מפכ"ל משטרת ישראל
2. מפקד פיקוד העורף
3. היועצת המשפטית לממשלה

ע"י ב"כ ממחלקת הבג"צים
פרקליטות המדינה, ירושלים

בקשה לצו ביניים

בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן צו ביניים, ולפיו עד להכרעה בעתירה משטרת ישראל תאכוף את הנחיות פיקוד העורף בהפגנות באופן זהה לאכיפת ההנחיות הללו עד כה במקומות ובאירועים אחרים (למשל, בקניונים ובמרכזי קניות, ברחובות, בכיכרות, במסעדות, בפארקים ובחופי הרחצה).

לחלופין יתבקש בית המשפט הנכבד להורות בצו ביניים, כי המשטרה לא תאכוף את הנחיות פיקוד העורף בהפגנות, אלא באישור היועצת המשפטית לממשלה.

לחלופי חלופין יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן כל צו אחר, שיאפשר את קיום ההפגנות.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. בדיון שנערך ביום 3.4.2026 הבהיר ב"כ המשיבים, כי דברי בית המשפט הנכבד וההלכות שנפסקו בדבר החירות להפגין גם במלחמה, מקובלים על המשיבים והם מצדדים בהם. ואולם, במה שאירע למחרת, 4.4.2026, היה ללמד, שהמשיבים 1 ו-2 אינם שותפים לכך. פיקוד העורף מאן לערוך איזון ראוי בין צרכי ההתגוננות לבין חופש הביטוי והחירות להפגין, ואילו משטרת ישראל הוכיחה, כי הגם שאינה אוכפת את מגבלות פיקוד העורף בשלל זירות שבהן הן מופרות על ידי המונים, היא מתעקשת לעשות כן בהפגנות. כדברי בית המשפט הנכבד בהחלטתו מיום 4.4.2026: "מצב זה קשה להלום".

2. שני צווי ביניים ניתנו על ידי בית המשפט הנכבד ביום 4.4.2026.

3. בראשון, שניתן בשעה 16:50, הורה למשיבים "לקבל החלטה עד היום בשעה 18:00 בדבר המגבלות בארבעת המוקדים, באופן המאזן בין צרכי הביטחון ובין הזכות לחופש הביטוי והמחאה. החלטה זו תתקבל לאחר היועצות עם גורמי המשפט בצבא ומחוצה לו".

4. בשעה 18:00 לא פורסם מתווה. כיכר הבימה החלה להתמלא במפגינים, ומשטרת ישראל הגיעה אליה בכוח גדול ונערכה לפזרם. ב"כ העותרים, עו"ד עודד פלר, פנה בדחיפות לב"כ המשיבים, עו"ד אבי מיליקובסקי, בבקשה להתערבות דחופה של היועצת המשפטית לממשלה:

"המפגינים בדרך ומתחילים להתכנס. יהיה אשר יהיה המתווה, המפגינים כבר יהיו בזירות ההפגנות כשיוחלט עליו. המשטרה מוסרת לתקשורת שהיא מבינה את החלטת בית המשפט ככזו שמתירה לה לפזר את ההפגנות. אני מבקש בכל לשון שיועבר על ידי היועמ"שית מסר למפכ"ל, ובאמצעותו לכל המחוזות: לא לפזר את ההפגנות ולגלות ריסון. המשטרה אינה חייבת לפזר את ההפגנות, וודאי שאינה חייבת לנהוג באלימות. ההפגנות אינן שונות מאינספור אירועי התקהלות שהיו במהלך היום, שעל חלקם דיווחנו לכם ולבית המשפט, ואשר המשטרה לא עשתה דבר ביחס אליהם וכדי לפזרם. כפי שגילתה שוויון נפש וריסון ביחס אליהם, עליה להכיל את ההפגנות הערב ולאפשר להן להסתיים בשלום."

5. לא היה בכך להועיל. בשעה 19:35 ניתן צו הביניים השני, ולפיו בהעדר תשובה מטעם המשיבים עד לשעה 19:00 ניתן צו נוסף, "המורה למשיבים לאפשר קיום הפגנות היום ה-4.4.2026, בארבעת המוקדים, כך שבכל אחד מהם תיקבע מגבלת התקהלות מתאימה, שלא תפחת מ-150 איש, ובכיכר הבימה, שלא תפחת מ-600 איש".

6. מה שעוללה המשטרה החל משעה זו ואילך בכיכר הבימה תועד באינספור סרטונים ופרסומים. לא נלאה את בית המשפט הנכבד, ונסתפק בהפניה לתצהיריהם המצורפים של מר אלון-לי גרין ושל עו"ד גבי לסקי. השניים מתארים כיצד המשטרה כרזה על פיזור של ההפגנה, ופרצה בכוחות גדולים אל תוך הקהל. כוחות המשטרה החלו דוחפים, מכים, זורקים אנשים על הארץ, חוזרים אחורה, מתארגנים ועושים זאת שוב. בפיזור ההפגנה השתתפו ארבעה פרשים רכובים על סוסים, שרכבו עליהם לתוך קהל המפגינים. תוך זמן קצר החלו שוטרים להצביע על מפגינים ולעצור אותם. מר גרין נעצר גם הוא באלימות ונאזק. כששמעה התרעה בגין ירי טיל מתממן, הנוכחים בכיכר ירדו אל המחסה שבחניון. לא היה כל קושי בכך. למרות זאת, המשטרה סירבה לאפשר זאת ל-17 העצורים, ולקחה אותם לחדר מדרגות לא ממוגן. במהלך הלילה שוחררו 16 מן העצורים ללא שנחקרו כלל. עצור אחד בלבד נחקר בחשד לתקיפת שוטר, ואולם כאשר ביקש לחזות בתיעוד לכך, שוחרר אף הוא ללא תנאים.

העתקי תצהיריהם של מר אלון-לי גרין ושל עו"ד גבי לסקי מצ"ב.

7. בפיזור האלים מפגינים נחבלו, ובהם קולט אביטל, חברת הכנסת והדיפלומטית לשעבר, שהוטחה לארץ (ר' נעה לנדאו, "הלכתי להפגין כדי שהמלחמה תיפסק", ואז קולט אביטל בת ה-86 הוטחה לקרקע", **הארץ** (6.6.2026)). רופא מתנדב במשטרה הפריע לטפל במפגין שלקה בליבו במהלך ההפגנה (ר' מיכל פעילן, "תיעוד: רופא משטרתי פינה רופא של המחאה מזירת החיאה", **n12** (5.4.2026)).

8. מפכ"ל המשטרה, שאינו אוכף את הנחיות פיקוד העורף אלא בהפגנות, והתעקש, על דעתו, לשסות כוחות גדולים במפגינים גם הפעם, מיהר להשתלח במפגינים בפרסומים ברשתות:

**המפכ"ל בתום הערכת מצב בעקבות האירוע
בבימה:**
על אף החלטת בג"צ, בחרו מאות מוחים להפר
ברגל גסה את הנחיות פיקוד העורף ואת
החלטת בג"צ והגיעו למחאה בהמוניהם, מאות
יותר ממה שקבע בג"צ, תוך סיכון חייהם וסיכון
חיי השוטרים והלוחמים שפועלים מתחילת
המלחמה לשמירה על שלומם וביטחונם של
אזרחי ישראל.
במהלך המחאה שוטרים ופרשים נאלצו לשהות
מחוץ למרחב מוגן, גם עם תום האזעקה,
בעקבות העומס והדוחק שנוצר בכניסות
למרחבים המוגנים בבימה ועל מנת לאפשר
למוחים להיכנס למרחב המוגן.
לא אסכן את שוטרינו ולוחמינו במהלך התראות
ואזעקות, בשביל קומץ פורעים, שרומסים ברגל
גסה את הנחיות פקע"ר ופסיקת בג"צ.

9. המשטרה, מצדה, השתלחה בבית המשפט:

"המשטרה הגיבה להודעת הרשות השופטת, שהסבירה מדוע החלטת בג"ץ על מספר
המשתתפים במחאות נגד המלחמה ניתנה במהלך השבת. 'נעמיד דברים על דיוקם - בניגוד
מוחלט לנטען, הרי שבפועל משטרת ישראל הציגה את עמדתה לבג"ץ טרם כניסת השבת',
נמסר. 'יתרה מזאת ובניגוד לנטען, רק פיקוד העורף התבקש להציג מתווה מוצע לקיום
המחאות. בשולי הדברים, אך לא בשולי חשיבותם, נדגיש כי לנוכח החלטת בג"ץ ולשם מימושה,
מאות שוטרים הופעלו תוך סיכון חייהם ואף נאלצו לחלל את השבת'". (נטעאל בנדל,
"המשטרה על החלטת בג"ץ לגבי מספר המשתתפים במחאות: 'מאות שוטרים נאלצו לחלל
שבת'", [Ynet](https://www.ynet.co.il) (5.4.2026)).

10. דומה, כי אין צורך לעדכן עוד, שבית המשפט הנכבד הותקף גם על ידי הרב הראשי לישראל ועל ידי
גורמים בקואליציה, שהבהירו עד כמה הם אינם רוצים בהפגנות הללו. בחזית התוקפים אף ראש
הממשלה, בנימין נתניהו, בפרסום מטעמו ברשת X בבוקר 5.4.2026:

"לא יאומן. בזמן שיהודים מוגבלים בחג בתפילה בכותל, בג"צ אישר הפגנת שמאל בתל אביב.
חופש המחאה הוא חשוב, אבל חופש תפילה חשוב לא פחות. זמן מלחמה מי שקובע את סידורי
הביטחון זה רק פיקוד העורף".

11. חרף שינוי הנחיות ההתגוננות בעקבות הפסקת האש הזמנית שהוכרזה בין ארצות הברית לבין איראן, בשעת הגשת בקשה זו עדיין חלות מגבלות על אזורים רבים בארץ. בחלק מן האזורים – בצפון ובחיפה – חלה הגבלת התקהלות של עד 50 איש בשטח פתוח. בשורה של אזורים נוספים חלה הגבלת התקהלות של עד 1,000 איש. למותר לציין, כי המשטרה אינה אוכפת את ההנחיות אף עתה.

12. שורה של הפגנות מתוכננות להתקיים במוצאי שבת, ואולם המשיבים טרם מסרו את תשובתם לעתירה.

13. תגובה לקראת הדיון שהתקיים ביום 3.4.2026 לא הוגשה. התייחסויות כאמור בהחלטות בית המשפט מיום 3.4.2026 ומיום 4.4.2026 – לא נמסרו. בית המשפט הנכבד הורה למשיבים להגיש תשובה עד 6.4.2026 בשעה 17:00. הם לא עמדו גם בכך. בקשתם לארכה נענתה באופן חלקי, ונקבע שיגישו תשובתם עד 7.4.2026 בשעה 12:00. גם במועד זה לא עמדו המשיבים. לבקשתם נקבע שיגישו תצהירי תשובתם עד 7.4.2026 בשעה 16:30 (ובית המשפט הנכבד הוסיף: "טוב יעשו המשיבים אם יפעלו להגשתם עוד קודם למועד זה"). הבקשה גררה בקשה נוספת, וכך הגענו למועד שנקבע להיום, 9.4.2026, בשעה 11:00 ("וידוגש", קבע בית המשפט הנכבד, "כי מדובר בשעתיים מעבר למועד שנתבקש על ידי המשיבים, כך שמצופה כי לא תתבקשנה ארכות נוספות"). תשובה לא הוגשה וארכה התבקשה עד השעה 15:00. בחלוף מועד זה הוגשה בקשה לארכה נוספת עד לשעה 19:00. בית המשפט הנכבד התיר זאת, תוך העמדה "בסימן שאלה את התוחלת המעשית בקיום הדיון".

14. ספק האם תשובה תוגש כלל, ואפילו תוגש – לעותרים ממילא לא תהיה הזדמנות להגיש עיקרי טיעון. הדיון עתיד להתקיים שוב ביום שישי, ואיש אינו יכול לתקוע לידינו שאירועי שבת שעברה לא ישובו על עצמם גם הפעם.

15. מכאן הבקשה לצו ביניים.

16. בשלב זה ברורים אלה: ראשית, המשיבים אינם ערוכים להציג מתווה להפגנות, ואפילו יצליחו, ספק האם אפשר יהיה להחילו על הפגנות המתוכננות במוצאי שבת. שנית, המשטרה אינה אוכפת את הנחיות פיקוד העורף אלא על הפגנות, שאינן רצויות לשלטון. בנסיבות אלה מאזן הנוחות מצווה מעצמו על כך, שיינתן צו החודל את המשטרה מלעשות את מה שהיא ממילא אינה עושה בשום אירוע אחר.

17. לשלטון, לכל שלטון, אינטרס לשלוט במחאות נגדו, ולהפעיל את כוחן של הרשויות, ובמיוחד את כוח האלים של המשטרה, כדי לדכאן. כדברי בית המשפט, "לממשלה קיים אינטרס מובנה בהגבלת הפגנות, בפרט כאשר אלה מופנות נגד החלטותיה" (ר' בג"ץ 8987/22 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' הכנסת**, פסקה 154 לפסק דינו של מ"מ הנשיא (בדימ') פוגלמן, ור' גם פסקה 31 לפסק דינו של מ"מ הנשיא (כתוארו אז) עמית (2.1.2025)). זאת בכלל, ובמיוחד בשעת חירום, אז "משקלה של הפגיעה בזכות להפגין משמעותי במיוחד נוכח החשיבות היתרה שיש לייחס למתן אפשרות לבקר את השלטון בעתות חירום, ובמיוחד כאשר הממשלה מקבלת מדי יום ביומו החלטות שהן בעלות השלכות משמעותיות ביותר על חיי הפרט ועל זכויותיו וחירותו. במציאות כזו, נודעת חשיבות מוגברת לזכות להפגין 'המאפשרת לקבוצת אנשים לקחת חלק בעיצוב סדר היום הציבורי, להשמיע את קולם, לעורר מודעות לסוגיות בוערות באופן בלתי אמצעי ולבטא סולידריות ותמיכה במסר מסוים' (בג"ץ 5469/20 **אחריות לאומית – ישראל הבית שלי נ' ממשלת ישראל**, פסקה 64 לפסק דינה של הנשיאה חיות (4.4.2021); ור'

עוד : בג"ץ 8007/23 מפלגת חד"ש נ' מפכ"ל המשטרה, פסקה 14 לפסק הדין (8.11.2023); בג"ץ 557/24 שביטה נ' מפקד מחוז חוף (18.1.2024).

18. את מבחן האיזון (אמור בענייננו : מבחן הוודאות הקרובה) יש להפעיל בראייה כוללת. אכן, לצד הגנה על חופש הביטוי יש להגן גם על המפגינים ועל הזולת שלא ייפגעו, חלילה, בגוף ובנפש. איש אינו כופר בכך. ואולם, מבחן הוודאות הקרובה חל על עוד אינטרסים שחובה לשקול, ובתוך כך ההשפעה ההרסנית על הדמוקרטיה של ניצול הנחיות פיקוד העורף לדיכוי הפגנות – הן ורק הן. משעה שהנחיות פיקוד העורף אינן נאכפות אלא על הפגנות, ומשעה שהסיכון הנשקף בהפגנות אינו ממתקפת טילים אלא בעיקר מאלימותה של המשטרה, הכף נוטה למתן צו ביניים כמבוקש.

19. למשטרה ולאינטרס הציבורי לא ייגרם נזק. מובן שלמשטרה תישמרנה סמכויותיה להגן על חופש הביטוי, על שלום המפגינים ועל הסדר הציבורי, כפי שמצופה ממנה בכל הפגנה. דבר אחד בית המשפט הנכבד יתבקש לאסור עליה בצו ביניים – לפזר את ההפגנות בתואנה לאכיפת הנחיות פיקוד העורף. את מה שאינה עושה באף אירוע אחר – לא תעשה גם בהפגנות.

20. לחלופין יתבקש בית המשפט הנכבד להורות בצו ביניים, כי המשטרה לא תאכוף את הנחיות פיקוד העורף בהפגנות, אלא באישור היועצת המשפטית לממשלה. זאת, על מנת להבטיח אכיפה שוויונית ומניעת ניצול לרעה של כוחה של המשטרה לדכא הפגנות – שהן נשמת אפה של הדמוקרטיה (בג"ץ 5078/20 פדידה נ' משטרת ישראל, פסקה 19 (19.8.2020)).

21. אין צורך להזכיר, כי חוות דעתה של היועצת המשפטית לממשלה בשאלות משפטיות מחייבת את כל זרועותיה של הרשות המבצעת. חובת הציות לחוות הדעת נובעת מכך שהרשות המבצעת כפופה לחוק, והיועצת המשפטית לממשלה היא הגורם המוסמך להציג בפניה את פירושו של החוק. אין אורגן של הרשות המבצעת שרשאי לפרש את החוק באופן השונה מהפירוש שנתנה היועצת המשפטית לממשלה (בג"ץ 3056/20 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 28 לפסק דינה של הנשיאה חיות (25.3.2021); בג"ץ 31238-09-24 השר לביטחון לאומי נ' היועצת המשפטית לממשלה, פסקאות 42-43 לפסק דינה של השופטת ברק-ארז (9.3.2025)).

22. פרופ' יצחק זמיר כינה את הייעוץ המשפטי לממשלה "כלב השמירה של זכויות האדם", והבהיר כי בשל חובתה של הרשות הציבורית לכבד את זכויות האדם, על הייעוץ המשפטי "להדריך את הרשות שלא תפגע שלא לצורך או מעבר לצורך בזכויות האדם" (יצחק זמיר "הייעוץ המשפטי לממשלה: משרת הציבור ולא משרת הממשלה" ספר קלינגהופר על המשפט הציבורי 451, 453 (1993)). על הייעוץ המשפטי לממשלה, בין היתר, להציב לממשלה גבולות ולשמש בלם להפרה של שלטון החוק ולפגיעה בזכויות האדם: "תפקיד מיוחד במינו וחשוב במיוחד במערכת הבלמים והאיזונים נודע ליועץ המשפטי לממשלה... היועץ המשפטי לממשלה הוא בעצם רשות ממלכתית, עצמאית במילוי תפקיד מרכזי במערכת של אכיפת החוק. במילוי תפקידו, היועץ המשפטי לממשלה אמור, בין השאר, לפקח מטעם הציבור על הממשלה, שלא תחרוג מן הסמכויות שהחוק הקנה לה ולא תעשה שימוש לרעה בסמכויות אלה..." (יצחק זמיר **הסמכות המינהלית** כרך א 97 (2010)).

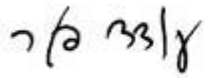
23. לא למותר להזכיר, כי מעורבות הייעוץ המשפטי לממשלה באכיפה בענייני ביטוי היא ממילא שכיחה, וזאת בשל הרגישות המיוחדת והחשש מפני פגיעת המשטרה בחופש הביטוי באופן אסור (ר', למשל,

הנחיה 14.12 של פרקליט המדינה, "אישור פתיחה בחקירה והעמדה לדין בעבירות או עניינים בעלי רגישות מיוחדת", ולפיה שורה של עבירות ביטוי יחקרו רק בכפוף לאישור המשנה לפרקליט המדינה).

24. לחלופי חלופין יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן כל צו אחר, שיאפשר את קיום ההפגנות.

25. ככל שבית המשפט הנכבד לא יאות ליתן צו ביניים, יתבקש לקיים את הדיון במועדו. חלילה לתת יד לכך, שהתנהלותם הדיונית של המשיבים תאפשר להם להוסיף ולפגוע בחופש המחאה, ולמשטרה – אף לפגוע במפגינים.

9 באפריל 2026

עודד פלר, עו"ד

טל חסיין, עו"ד

ב"כ העותרים